

Súd: Okresný súd Revúca  
Spisová značka: 4T/47/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010364  
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková  
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2020:6819010364.7

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou na hlavnom pojednávaní dňa 15. 06. 2020 v Revúcej, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Q. J., F.. XX. XX. XXXX R. P., trvale bytom H. XXX/X, P. -  
C. U.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

dňa 01.06.2019 v presne nezistenom čase asi o 22.30 hod. na dvore rodinného domu č. XX R. Z. A. po predchádzajúcej slovnej potýčke, fyzicky napadol S. T.L., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. A. Č.. XX, okres Revúca, tým spôsobom, že S. T. v snahe zabrániť ďalšiemu vyhroteniu predchádzajúcej slovnej potýčky obvineného s obyvateľmi obce A., slovne dohovárať obvinenému, následne Q.Š. J. raz udrel rukou po tvári, na čo Q. J. W. J. S. T. zápasil, pričom v rámci zápasu obvinený nie menej ako jeden krát kopol S. T. do ľavej nohy, čím mu spôsobil poranenia - špirálovú zlomeninu dolného konca píšťaly ľavého predkolenia s posunom úlomkov, špirálovú zlomeninu ihlice ľavého predkolenia v jej polovici s posunutím úlomkov, odlomenie dolnej vonkajšej epiphýzy ľavej píšťaly, vyžadujúce si lekárske ošetrovanie s dobou liečenia od 02.06.2019 do 20.10.2019, t.j. 140 dní,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví, čím mu spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona

## rozhodol:

podľa § 156 ods. 3 s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému ambulantné ochranné protialkoholické liečenie.

Podľa § 74 ods. 2 Trestného zákona ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel.

## odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na obvineného Q. J. obžalobu, pre skutok, ktorým mal naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Obžalovaný Q. J. v prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu tvrdiac, že je nevinný. Vypovedal, že sa len bránil, lebo ho poškodený napadol. Keď ho napadol druhýkrát, chytil ho za ruky a ako cúval dozadu, spadli na zem. Poškodený zostal sedieť s tým, že má niečo s nohou. Keď ho otec potiahol k sebe za ruku, aby ho od neho odtiahol, dotkol sa poškodeného bokom nohy. V dôsledku straty stability, ako ho otec potiahol k sebe, mohol poškodeného zachytiť. Nie však úmyselne a nie silno, aby poškodenému spôsobil takéto zranenie. Len odvracal útok poškodeného. Aj on mal zranenia, narazil si píšťalu, mal modrinu a škrabance na chrbte a na rukách, ale nepripisoval tomu nejakú vážnosť. Tieto zranenia utrpel v dôsledku fyzického útoku, keď sa s poškodeným naťahovali, keď sa vyhýbal, zrejme píšťalou o píšťalu. Policajti si to tiež fotili. Modrina ho začala bolieť, až keď sa to začalo hojiť. Na nohách mal v tom čase biele šľapky - kroksy. Neskôr sa neprezúval, nemal žiadnu inú obuv. K incidentu došlo v zradu pred garážou naľavo, kde bol gril, paleta so škridlami, vozík a auto. V tom čase pred autom poškodeného stálo ešte auto jeho otca, Renault Thália. Z domu svietilo svetlo. Vonku bola tma, niečo pred polnocou. Svietilo pouličné osvetlenie. Na ulici nestáli žiadne osoby. Obidvaja, on aj poškodený, mali vtedy vypité. Pili celý deň. Požili rôzny alkohol, aj Whisky. V krčme vypil ešte jedno pivo. Poškodený pil viac, pil aj s ďalšími robotníkmi, ktorým nalieval. Zrejme mu z alkoholu preplo. Keď ho chytil, pýtal sa ho, či je normálny, keďže on pri výške 176 cm váži ako kedy 65-68 kg. S poškodeným majú výborný vzťah, bez akýchkoľvek hádok a poškodenému v ten deň pomáhal aj s opravou rodinného domu. Na dome robili od 30.-teho, ako tam prišli.

Pred sudcom pre prípravné konanie obžalovaný vypovedal, že otčím ho chytil za ruku a potiahol, aby sa už nebili a vtedy poškodeného kopol, ale nechtiac. Poškodený už predtým hovoril, že ho bolí noha. Rozpor vo vypovediach odôvodnil tým, že „kopnúť“ myslel „zasiahnuť“, a to v dôsledku toho, že ho otčím odtiahol za ruku a on sa dotkol poškodeného bokom nohy.

Poškodený S. T. v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaný je jeho švagor a poznajú sa dlhé roky. Výslovne uviedol, že napriek tejto rodinnej väzbe s obžalovaným, právo na odopretie vypovede nevyužíva a vypovedať bude. Vypovedal, že s obžalovaným majú dobrý vzťah, vychádzajú spolu veľmi dobre. V minulosti nemali žiadne konflikty. Dňa 29.05.2019 alebo 30.09.2019 priletel W. I. C. P., na dovolenku, počas ktorej chcel opraviť svoj rodinný dom R. A.. R. P. sa stretol s obžalovaným, ktorý mu prisľúbil pomoc s opravou domu. Dňa 01.06.2019 celý deň pracovali a pri práci aj popíjali rôzny alkohol, aj tvrdý, a pravdepodobne aj pivo. Nespomínal si ani na to, že mali byť v ten večer aj v krčme. Nespomínal si ani na čas, keď pre neho prišla sanitka. Bola však už tma. Spomínal si, že obžalovaný

bol na ulici s jeho motorovou pilou, preto šiel za ním a túto pílu mu z rúk zobral a odložil ju do domu. Po tom obžalovanému povedal niečo v tom zmysle, aby dal pokoj obyvateľom A., nakoľko chce s nimi aj s rodinou v obci bývať. Spomínal si, že obžalovaný chcel ísť na ulicu. On mu v tom chcel zabrániť a tak mu dal pravou rukou na tvár jednu facku. Potom sa aj rukami vzájomne držali o oblečenie, aj obidvaja spadli na zem. Na bližšie okolnosti si nespomínal. Nakoniec, ako sa ocitol na zemi, pocítil bolesť na ľavej nohe. Hovoril, aby zavolali sanitku. Utrpel špirálovú zlomeninu píšťaľy a ihlice ľavej nohy. Incident sa odohral na jeho dvore v blízkosti zadného rohu domu, kde zvykne parkovať svoje auto, aby nikto z ulice nepozeral do zadnej časti jeho dvora. Pri tom rohu bola paleta so škridlami. K trestnému oznámeniu v prípravnom konaní uviedol, že toto podal, nakoľko boli za ním policajti a vtedy toto oznámenie chcel podať. V tom čase mal však bolesti a bol pod vplyvom sedatív a alkoholu. Nespomínal si, či bol poučený o svojich právach a povinnostiach. Zápisnica mu nebola nakoniec prečítaná. Nepamätal si, či ju tiež podpisoval, ale podpis je jeho. Neskôr, na druhý deň, chcel toto oznámenie stiahnuť, nakoľko si uvedomil, že obžalovaný je jeho príbuzný.

Na hlavnom pojednávaní poškodený vypovedal, že s obžalovaným mal dobrý vzťah. Obžalovaný mu prišiel pomôcť s opravou domu. Nepamätá si, že boli v ten deň v krčme. On pil 24 hodín, od piatku vkuse, celý deň. Od piatku do soboty vôbec nespál. V sobotu sa pochytili so švagrom, pritom spadli. Niečo si z toho pamätá, niečo nie. Na priebeh incidentu sa rozepamätáť nevedel. Nevie ani, či ho obžalovaný kopol. Obžalovaný mal vtedy obuté šľapky. Spolu sa naťahovali a spadli na zem. Bolo to na rohu domu v zadnej časti pri hrozne. Boli tam aj palety so škridlami, a tiež tam boli zaparkované autá. Stálo tam jeho auto a pred ním ešte auto jeho svokra. Po tom páde na zem sa nevedel postaviť. Zostal na mieste. V čase incidentu vážil 114-115 kg pri výške 186 cm. Nepamätal si, či po tom, ako spadol, ho obžalovaný ešte udrel, myslí si, že nie. Švagrovi dal predtým facku. Chcel mu zabrániť, aby šiel na ulicu. Či sa v tom čase na ulici nachádzali aj iné osoby, uviesť nevedel. Vonkajšie osvetlenie na dome v tom čase nemal. Pri incidente bol jeho 9 ročný syn S., obžalovaný, jeho svokor a sused Hunyák. Keď vypovedal, mal vypité, bol napichaný injekciami od bolesti a bol pod vplyvom sedatív, preto podal trestné oznámenie, ináč by ho nebol podal. Nevedel, čo hovoril. Čítal v správe, že lekárovi povedal, že ho obžalovaný kopol. Nevedel presne uviesť, ako dlho sa liečil. Odniesli ho do Banskej Bystrice, kde ho operovali. Nevedel, či bola nedeľa alebo pondelok ráno, ale operovali ho v pondelok večer. Ďalšie dva dni bol hospitalizovaný v Banskej Bystrici, potom ho previezli do Revúcej a hneď ho prepustili. Na druhý deň po operácii mu dali barle, aby šiel sám na záchod. Sadru nemal, len dlahu, a to približne 2-3 týždne. Nakoľko dostal trombózu, museli mu dať dole dlahu, potom ho zase pustili domov. O barlách, ktoré sa dávajú pod pazuchu, chodil 2-3 mesiace. Keď bol napichaný, nebolelo ho to. Lieky bral hneď, ako mu nastúpila bolesť. Lieky používal, kým bol v nemocnici. Po prepustení z nemocnice, bolesti boli slabšie, sem tam si dal Ibalgin. Bolesti nastúpili, keď dostal trombózu. Noha mu opuchla, preto mu dali dlahu dole. Nevedel, či ho boleli kosti, alebo svaly. Dňa 19.08.2019 sa nahlásil na úrad práce. Keby bol ďalej práceneschopný, na úrade práce by ho nezaregistrovali. Obmedzený v obvyklom spôsobe života bol približne jeden mesiac. Potom mohol, ako tak fungovať.

Rozpor vo svojich výpovediach poškodený odôvodnil tým, že skutok sa stal na jeho dvore v zadnom rohu domu. Bolo tam 11 paliet škridiel. Na hlavnom pojednávaní ďalej tvrdil, že si nespomína, či bol pri podávaní trestného oznámenia poučený o svojich právach. Zápisnica mu prečítaná nebola. Nepodal by trestné oznámenie. V zápisnici je to uvedené tak, ako si to pamätá.

Svedok D. J., J.. nevlastný otec obžalovaného, na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať, rovnako ako pri svojom výsluchu v prípravnom konaní dňa 09.09.2019. Trval na tom, že v prípravnom konaní pri výsluchu dňa 02.06.2019 síce vypovedal, ale nebol poučený o práve odoprieť výpoveď.

Ako vyplynulo zo zápisnice o výsluchu D. J., J.. v prípravnom konaní dňa 02.06.2019, tento po zákonom poučení svedka vrátane poučenia podľa § 130 ods. 1, 2 Trestného poriadku, výslovne uviedol, že svoje právo odoprieť vypovedať nevyužíva, a ako svedok podrobne vypovedal o okolnostiach spáchania skutku. Dňa 01.06.2019 v čase asi o 10.00 hod. prišiel do obce A. spolu s vnukom S. T., ml. ku poškodenému, aby mu pomohol s opravou rodinného domu. Obžalovaného doviezol už dňa 30.06.2019 samotný poškodený. Dňa 01.06.2019 na dome poškodenému pomáhali viacerí. V čase asi o 20.00 hod. šiel odprevadiť suseda, ktorý býva oproti domu poškodeného. Zdržal sa u neho asi hodinu. Ako šiel od suseda do dvora poškodeného, z ulice počul krik. Poškodený sa hádal s obžalovaným. Na ulici pri potravinách v tom čase postávalo pár osôb. Po tom, ako vošiel do dvora poškodeného, videl

poškodeného, ako bol opretý o tam zaparkované auto. Oproti poškodenému stál obžalovaný, ktorý mu povedal, že sa ho nebojí a obidvaja do seba skočili. Držali sa pod krkom. Podišiel k nim a snažil sa obžalovaného odtiahnuť od poškodeného. Ako ťahal obžalovaného preč, obžalovaný, ktorý stál k poškodenému v tej chvíli bokom, asi svojou ľavou nohou, nie špičkou, ale bokom svojej nohy, kopol poškodeného do predkolenia ľavej nohy, do jej spodnej časti. Poškodený sa na to zosunul na zem, asi od bolesti. Nevidel, že by sa obžalovaný s poškodeným nejako inak udierali. Dôvod hádky uviesť nevedel. Počas celého dňa obžalovaný s poškodeným medzi sebou konflikt nemali.

Svedok L. U., rovnako ako v prípravnom konaní na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný, rovnako tak poškodený sú jeho kamaráti. Poškodený je aj jeho sused. Obžalovaný mal s poškodeným slovnú roztržku, že mu robil hanbu po dedine, že tam chce bývať. Išlo o incident obžalovaného s Rómami, keď vybehol z dvora pred krčmu, vzdialenej asi 200 metrov, s pílou. Na ceste ju naštartoval. Rómovia sa zľakli a rozutekali. Potom asi pribehli naspäť a už mali v rukách papeky. Poškodený s otcom obžalovaného išli pre neho, pílu mu zobrali. Snažili sa situáciu ukludniť. Rómovia chceli obžalovaného biť, ale on už bol vo dvore domu. Rómovia do dvora nešli. Stáli na ceste poniže brány poškodeného, tesne pred jeho bránou, ktorá je oproti. Boli viacerí, ženy, deti. Z nich pozná len R. G.. Pozerali sa do dvora. Stáli tam a kričali. Bola tma. Vpredu sa zapaloval reflektor, vzadu bolo svetielko. Poškodený sa potom s obžalovaným začali vo dvore hádať. On zobral syna poškodeného, lebo začal plakať, a išli do zadnej časti domu. Keď sa vrátil, poškodený už ležal na zemi a hovoril, že ho bolí noha. Obžalovaný a jeho otec boli už v prednej časti dvora. Na dvore boli len on, poškodený a jeho syn, obžalovaný a jeho otec. On volal sanitku. Hneď po nich prišli policajti. Na dvore boli dve autá a aj príviesny vozík. Stál tam aj Renault, ale nevedel presne, či v prednej časti dvora alebo vzadu. V ten deň poškodenému na dome pomáhal. Pritom pili tvrdé. On si vypil s nimi až večer jedno alebo dve pивá v krčme, lebo mal nejaké povinnosti a poobede musel odbehnúť do Revúcej.

Svedok R. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď sa obžalovaný vrátil z pohostinstva domov, videl, že sa obžalovaný s poškodeným bili. Bol vo vedľajšej bráne, kde býva L. U.. Incident začal poškodený. Obžalovanému hovoril: „Ty degeš, vypadni“. Obžalovaný ho zvalil na zem tak, že ho podkopol a päšťami ho ďalej bil do tváre. Udrel ho asi 4 až 5 krát. Keď ležal, viackrát ho kopal. Nevedel, do ktorej nohy. Poškodený ležal na zemi, nevedel sa postaviť. Na tvári nemal zranenia. Obžalovaný mal obuté čierne kanady. Vtedy pribehol L. U., vzal syna poškodeného. Potom pribehol aj starší pán a odtiahol obžalovaného od poškodeného do verandy. Dali ho tam sedieť až kým neprišli policajti a sanitka. Najskôr prišli policajti, potom prišla sanitka. Videl to zo vzdialenosti 10-15 metrov. Bolo vidieť, mali zapnuté svetlo vpredu a tiež vzadu. Tiež svietila neónka na ulici. Vo dvore mali niečo také ako dreváreň, grilovali, strašne im to dymilo. Stálo tam auto, asi dve, jedno modré a jedno červené, a malé dieťa sa tam hralo s loptou. Popíjali. Incident sa odohral v zadnej časti rohu domu, vedľa palety so škridľami a tam zaparkovaného motorového vozidla. Keď vznikla potýčka L. U.Á. zobral dieťa a starý pán odtiahol obžalovaného na verandu, kde ho dali sedieť, kým neprišli policajti. L. mu ešte povedal, že keď prídu policajti, aby povedal všetko, čo videl. Obžalovaný mal oblečené čierne nohavice asi celé, tričko a baganče. Keď prišli policajti, obžalovaný nechcel ísť s nimi, dali ho do auta a zobrali preč. On mal v tom čase vypité 1 pivo a 6 ľudí vypili v krčme 0,5 litra vodky. Obžalovaný aj spolu s poškodeným nechceli predtým pustiť Rómov do krčmy, zatvorili mrežu, pustili pitbula a s naštartovanou pílou obžalovaný behal za ním.

Svedok Z. C., príslušník OO PZ Jelšava na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si nespomína na to, čo konkrétne im povedal operačný dôstojník, keď ich vyslal do obce Licince. V ten deň tam boli dvakrát. Prvý krát pre nebezpečné vyhrážanie. Prvý krát volala krčmárka, že sa tam mal vyhrážať obžalovaný motorovou pílou. V tom dome vtedy niečo prerábali a potom si mali ísť sadnúť. Po tom, čo prijali toto oznámenie, boli následne vyslaní do domu č. 55. Políciu zrejme volal poškodený. Nespomínal si, čo konkrétne mali preveriť, ale malo ísť o napadnutie. Po príchode na miesto videl poškodeného, ktorý ležal pri piesku a sťažoval sa na bolesť. Obžalovaný bol v dome. Medzi nimi malo dôjsť k incidentu. Poškodený bol nahnevaný. Hneval sa na obžalovaného, že mu robí po dedine hanbu za ten predchádzajúci incident. Obžalovaný ho mal kopnúť do nohy. Javili známky požitia alkoholu. Či robili dychové skúšky, si nespomínal. Toto oznámenie sa prijímalo spísaním úradného záznamu, to bol prvotný úkon. On hovoril s poškodeným, kolega v tom čase hovoril s RZP, on mal tiež vyťažovať obžalovaného. Záchranku zrejme volal sám poškodený. Bolo to podozrenie zrejme na zlomenú nohu. V tom čase nemali žiadne lekárske správy. Na mieste čakali až na odchod RZP. Vo veci začali konať úradným záznamom s podozrením na priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Ďalej uviedol, že v úradnom zázname boli uvedené

skutočnosti, ktoré mu oznámil poškodený. Píše sa tam len podstata skutku. Mal vedomosť čo je obsahom úradného záznamu. Pracujú ako hliadka. Kolegovi povedal, čo mu povedal poškodený. Úradný záznam si nečítal, odvtedy je to už rok a nepamätá si to.

Svedok Q. T., príslušník OO PZ Jelšava na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 01.06. bolo prostredníctvom operačného systému nahlásené alebo oznámené, že poškodený bol napadnutý pánom J.. Stalo sa to v Obci A. Č.. XX, kde boli vyslaný. Kto oznamoval udalosť, uviesť nevedel. Po príchode na miesto videl oheň, jedlo mali ešte na grile. Poškodený bol na zemi, nevedel sa postaviť. Obžalovaný na dvore nebol. Bol tam ešte malý chlapec, a tiež pes. Potom vyšiel obžalovaný, bol pod vplyvom alkoholu, čo bolo nielen vidieť, ale aj cítiť. Poškodený sa sťažoval na bolesť, volal si RZP. Bol pri rohu zadnej časti domu, v blízkosti bolo auto, ktorým vchádzajú do dvora, a tiež stavebný materiál. Po príchode RZP nechali priestor na jeho ošetrovanie. S poškodeným komunikoval kolega. On sa snažil robiť iné úkony, aby nedošlo k nejakému ďalšiemu incidentu. Bola noc, v dome sa svietilo. Vonku bola tma, nebolo dobre vidieť. Svietili si baterkou. Bol tam aj nejaký chlapec. Všimol si hlavne psa, aby nedošlo k niečomu a zaujímali ho osoby. Počas celého zákroku s kolegom komunikovali. Úradný záznam píše každý za seba. Kolega ale vedel, aký je obsah úradného záznamu.

Svedkyňa maloletá T. T., nevlastná dcéra poškodeného a neter obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že poškodený sa sťažoval, že mu puchne ľavá noha, nemohol nosiť botasky. Zvykol sa sťažovať, keď prišiel z práce z kamiónu, že mu puchnú nohy, možno pár mesiacov pred tým, než prišiel na Slovensko. Poškodený kríval už v I., bolo to viditeľné. Nespomínala si, že poškodený bol s tým u lekára. Zároveň uviedla, že poškodený je pod vplyvom alkoholu agresívny, aj v I. sa stal taký incident, keď pod vplyvom alkoholu naháňal brata jej kamarátky, a ani nevedela z akého dôvodu. Pritom incidente spadol, ako keby sa mu tá noha vykrútila. Odvtedy ho ľavá noha bolievala. Odohralo sa to pár mesiacov dozadu, predtým, ako prišli na Slovensko. Bolo to v zimnom období, asi december alebo január 2019. Pri tom incidente bola ona, poškodený, jej kamarátka a jej brat, ktorého poškodený naháňal. R. I. bola s mamou a bratmi. Bývali spolu. Na Slovensko prišli 24.07.2019, poškodený prišiel skôr, asi 2 týždne pred nimi. Obžalovaný nebol s nimi R. I.. Poškodený s obžalovaným majú dobré vzťahy, vychádzajú normálne, nespomínala si na žiadne konflikty medzi nimi. Obžalovanému hovorila, že poškodený mal problémy s ľavou nohou už predtým, ale až keď vyšiel z basy. Obžalovaný sa pod vplyvom alkoholu správa normálne, nevidela ho, že by bol agresívny.

Znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, C. U., B.. na hlavnom pojednávaní v zhode so znaleckým posudkom č. 57/2019 vypovedal, že mechanizmus vzniku zranenia poškodeného podrobne popísal a aj ho znázornil schematicky a na röntgenovej snímke poškodeného a tým mechanizmom bol najpravdepodobnejšie náraz na bočnú stranu predkolenia zároveň v kombinácii s rotáciou predkolenia, následkom čoho vznikli všetky tieto zlomeniny: špirálová zlomenina dolného konca píšťaly ľavého predkolenia s posunutím úlomkov, špirálová zlomenina ihlice ľavého predkolenia v jej polovici s posunutím úlomkov, odlomenie dolnej vonkajšej časti epiphýzy ľavej píšťaly. K špirálovej zlomenine dochádza vtedy, keď poškodený stojí, pretože musí byť noha fixovaná a telo musí robiť rotačný pohyb. Je to podobné, ako zlomenina na lyžiach, že lyža drží, ale telo sa otočí a padá. Špirálová zlomenina je založená na rotačnom pohybe predkolenia. V úrovni zlomeniny došlo aj k zlomeniu píšťaly, ktorá sa musela zlomiť bočným tlakom. Teda to, čo poškodený uvádzal, že bol kopnutý a potom spadol na zem, zodpovedá mechanizmu vzniku úrazu. Je nepravdepodobné, aby takéto poranenie vzniklo, pokiaľ by poškodený ležal alebo sedel na zemi, lebo je potrebné, aby noha, tá šlapaja, bola na zemi, aby držala pevne a predkolenie, ktoré je potom točené, sa špirálovito zlomí. Konštrukcia poraneného nie je pritom dôležitá. Dôležitá je intenzita pôsobiaci na predkolenie jednak na časť píšťaly a jednak intenzita torzie (to otočenie). Zmerať sa to nikdy nedá, lebo každá jedna kosť u každého jedného človeka je individuálne pevná. Podľa röntgenovej dokumentácie tieto kosti neboli u poškodeného oslabené žiadnym patologickým procesom, čiže za predpokladu, že je to normálna kosť, na píšťalu muselo pôsobiť dosť intenzívne násilie. Obyčajným pádom na bok sa takéto násilie nedá vyvolať. Samotná torzia, ktorá nasledovala mohla byť uľahčená pôsobením určitej sily a poškodený, keď bol opitý, skôr spadol, sa zatočil. V tom páde určite tiež troška zoral úlohu aj alkohol. Najskôr, ale muselo byť určité kopnutie, určitý mechanizmus daný kinetickou energiou na telo človeka, aby nastal pád a potom došlo k zvrtnutiu nohy. Píšťala je hrubá 2 - 2,5 cm, a nezlomí sa len tak. Okrem toho je ešte krytá mäkkými tkanivami, preto intenzita toho kopnutia musí byť veľká. Z medicínskeho hľadiska je jedno ako došlo ku kopnutiu, či pätou alebo bokom alebo špičkou, či je útočník obutý alebo bosý. Dôležité je vyvolať takú intenzitu násilia, aby došlo k zlomenine. Obyčajným pádom zlomenina píšťaly nie je možná. Bez kopnutia by

uvedené zranenia nevznikli. Poškodený utrpel ťažké zranenie a uvedená zlomenina musela byť liečená aj operáciou. K obmedzeniu obvyklého spôsobu života poškodeného uviedol, že výraznejšie bolesti v oblasti zlomeniny predkolenia mohol poškodený mať 2-3 týždne, bolestivé stavy pretrvávali asi 6-8 týždňov. Tieto bolesti sa potom dajú tmiť liekmi proti bolesti. Od úrazu mal na ľavom predkolení sádrovú fixáciu, spočiatku bol mobilizovaný iba na posteli, potom musel chodiť s nemeckými barlami, potom s francúzskymi barlami, neskôr sa odporúča chôdza s paličkou. Kým sa nenaučil chodiť, bol odkázaný na pomoc zdravotníckeho personálu. Doba liečenia a práceneschopnosti pre takéto zranenie by mala trvať minimálne 5-6 mesiacov, aby nevznikli komplikácie, teda minimálne od 02.06.2019 do 20.10.2019, t.j. 140 dní, maximálne do 17.11.2019, t.j. 168 dní. Ak sa manipuluje s kratšou dĺžkou práceneschopnosti, mnoho krát sú to účelové skrátania, a to on ovplyvniť nevie.

Znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia E.. E. T., ktorý vo veci podal znalecký posudok na žiadosť obhajoby, na hlavnom pojednávaní v zhode s podaným znaleckým posudkom pod č. 25/2020 vypovedal, že poškodený pri konflikte s obžalovaným utrpel zlomeninu dyskálnnej epifýzy píšťaľy a špirálovú zlomeninu píšťaľy a ihlice predkolenia s posunom úlomkov. Mechanizmus vzniku zranenia poškodeného je rotačný mechanizmus, pre ktorý došlo k špirálovej zlomenine. Najskôr došlo k fixácii prednej nohy, t.j. noha od členka dopredu. Nohou nemyslí celú nohu, to je dolná končatina. Rotačným mechanizmom tela poškodeného došlo najskôr k poškodeniu členka a následne k zlomenine jednej a druhej kosti predkolenia. Nedá sa ale úplne vylúčiť, že to mohlo byť aj opačne, teda že najskôr došlo k zlomenine ihlice a píšťaľy naraz a následne až členka, ale v dôsledku rotačného mechanizmu tela a predkolenia poškodeného. Znamená to, že k zlomeniu oboch kostí mohlo dôjsť v dôsledku fixácie nohy a zlej koordinácie tela poškodeného, keď poškodený spadol celou svojou váhou. Zranenia poškodeného podľa neho neboli spôsobené priamym násilím napr. kopnutím priamo do predkolenia, ale mohlo k nim dôjsť nepriamo, napr. pristúpením nohy poškodeného alebo jej zachytením o nejaký výčnelok, alebo do nejakej medzery a následne pri fixovanej nohe stiahnutím poškodeného v dôsledku rotačného mechanizmu nepriamo došlo následne k zlomenine celého predkolenia a členka. Pripustil, že rotačný mechanizmus mohol vzniknúť kopom, ale k zlomenine došlo následne pádom tela poškodeného. Podľa neho ani pri kopnutí nemohlo dôjsť k oslabeniu kostí tak, aby potom došlo k špirálovej zlomenine kosti, jedine, že by ho kopol nejako z boku do lýtka. Ak by došlo k zlomeniu ihlice poškodeného kopnutím priamo do predkolenia na ihlicu, t.j. z vonkajšej strany, s najväčšou pravdepodobnosťou by došlo k šikmej alebo priečnej zlomenine, poprípade s ulomeninou s medziúlomkom, ale nie k špirálovej zlomenine. K špirálovej zlomenine tejto kosti dochádza len výnimočne, lebo tá kosť je tenšia, slabšia, ale má väčšie svalové krytie, čiže musí tam byť dostatočná intenzita priameho kopnutia, aby došlo k zlomenine. V danom prípade bol zlomený ešte aj členok aj predkolenie, preto ten rotačný mechanizmus pôsobil na celé telo, lebo nejednalo sa o priečnu alebo šikmú zlomeninu, ale jednalo sa o špirálovú zlomeninu oboch kostí predkolenia. Podľa neho sa ale najskôr zlomila píšťaľa, t.j. hrubá kosť, ktorá drží celú váhu, lebo kopnutím by nedošlo ku špirále a následne ďalším mechanizmom došlo k zlomenine ihlice, t.j. tenšej kosti. K špirálovým zlomeninám dochádza pri rotácii, často sú to lyžiarske zlomeniny, keď je aj zafixovaný členok. K fixácii nohy najskôr došlo tak, že útočník mohol poškodenému pristúpiť nohu a následne ho stiahnuť, alebo sa noha mohla zachytiť do nejakého výčnelku alebo sa mu noha zachytila medzi nejaké drevo, ťažko povedať, ale predná noha musela byť fixovaná, a tým, že ho stiahol, tým nepriamym mechanizmom, útočníka poškodeného, došlo k zlomenine. Pokiaľ by poškodený nestál na tej nohe, k takémuto zraneniu by nedošlo. Keby noha bola vo vzduchu a poškodený by spadol, k zraneniu by nedošlo. Aj keby ležal na zemi, a dupol by mu po nohe alebo skočil na nohu, k špirálovej zlomenine by nedošlo, ale došlo by k šikmej alebo priečnej zlomenine. K všetkým zlomeninám došlo takým reťazovým mechanizmom tak, že postupne došlo k zraneniu členka, a potom rotačným mechanizmom k zlomenine oboch kostí predkolenia. Pod vplyvom alkoholu, keď sú ochabnuté svaly, dochádza k rozsiahlejším zlomeninám, ako keď má človek pevné svaly a koordinuje svoj pohyb. K všetkým zlomeninám poškodeného podľa neho došlo naraz, ale nedá sa to potvrdiť. Poškodený mohol niekoľko dní chodiť na zlomenine členka, ale to by každý videl, to by musel krívať. To by nebolo len tak, že by chodil akoby nič. Vylúčiť to nevie. Sú ľudia, ktorí chodia aj na zlomeninách ako keby nič, ale už by musel mať nejaké ťažkosti, opuch členka a krívať by. Je veľmi malá pravdepodobnosť, že by tá zlomenina vznikla skôr, podľa neho k nej došlo naraz. Ďalej vypovedal, že na oddelení traumatológie, čo je úrazová chirurgia, ktorá sa zaoberá všetkými úrazmi, robí takmer 30 rokov. Úrazová chirurgia je pritom nadstavbou chirurgie, ktorá predstavuje základ. Má tiež atestáciu z ortopedie. Pri vypracovaní svojho znaleckého posudku nemal k dispozícii vyšetrovací spis, mal len zápisnicu z hlavného pojednávania a znalecký posudok E.. U., B.., v ktorom boli aj snímky

zranenia poškodeného. Nejaké röntgenové snímky poškodeného mu ukázal aj obhajca obžalovaného. Nič iné pri vypracovaní znaleckého posudku k dispozícii nemal.

Z lekárskej správy o prvotnom ošetrení poškodeného v Nemocnici s poliklinikou, n.o. Revúca vyplýva, že poškodený ošetrojúcemu lekárovi okrem iného uviedol, že pri opekačke ho napadol jeho švagr, kopol ho do ľavého predkolenia, privezený bol RZP. Poškodený bol pri vedomí, javil známky požitia alkoholu. Podľa rtg. ľavého predkolenia mu bola diagnostikovaná špirálová zlomenina dolného konca píšťaľy a špirálová zlomenina ihlice. Nasedená mu bola Kramerova dlaha a prijatý bol na chirurgické oddelenie NsP Revúca, n.o. s predpokladanou dobou liečenia 4-6 mesiacov.

Z elektronického oznámenia ošetrojúceho lekára poškodeného E. B. O. zo dňa 04.03.2020 vyplynulo, že práceneschopnosť poškodeného trvala v čase od 02.06.2019 do 08.08.2019 a od 21.10.2019 do 23.02.2020.

Podľa záznamu o dychovej skúške obžalovaného vykonanej dňa 02.06.2019 v čase 09:49:13 hod. zariadením AlcoQuant 6020 plus sériové číslo XXXXXX bola obžalovanému v dychu nameraná hodnota 0,32 mg/L. Hodnota 0,00 mg/L alkoholu v dychu mu bola nameraná v čase 13:03:51 hod.

Podľa záznamu o dychovej skúške poškodeného vykonanej dňa 02.06.2019 v čase 11:40:21 hod. zariadením AlcoQuant 6020 plus sériové číslo XXXXXX bola poškodenému v dychu nameraná hodnota 0,42 mg/L.

Zo zápisnice o trestnom oznámení napísanej dňa 02.06.2019 v čase od 10.00 hod. do 10.45 hod. npor. O. H. J. za prítomnosti O. A., ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná ako listinný dôkaz podľa § 269 Trestného poriadku (s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2To/2/2013), zákonnosť ktorej ale namietal obžalovaný pre nespôsobilosť poškodeného na vykonanie takéhoto výsluchu pre prítomnosť alkoholu v dychu poškodeného s poukazom na záznam o dychovej skúške poškodeného zo dňa 02.06.2019 vykonaný v čase o 11.40 hod., okrem iného vyplynulo, že oznamovateľ - poškodený vypovedal, že dňa 01.06.2019 vo večerných hodinách došlo k slovnej hádke medzi ním a obžalovaným pre konflikt obžalovaného s Rómami. Nevedel kto koho prvý napadol. On chytil obžalovaného rukou odzadu okolo krku, aby nemohol nikoho prípadne napádať, nakoľko bol agresívny a pod vplyvom alkoholu, a držal ho pri svojom tele. Obžalovaný stál pri ňom chrbtom. Obžalovaný sa snažil od neho odtrhnúť a pritom mu nadával. Ako ho držal, obžalovaný zrejme ľavou nohou kopol celou silou dozadu do jeho píšťaľy. Zacítil ostrú bolesť a hneď spadol na zem.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu - verejného priestranstva pred rodinným domom č. 55 a dvoru rodinného domu č. XX R. Z. A., vykonanej dňa 02.06.2019 v čase od 12.10 hod. do 12.40 hod. okrem iného vyplýva, že jedná sa o dvor murovaného rodinného domu, nachádzajúceho sa v strede obce po ľavej strane cesty v smere od mesta Revúca. Pozemok rodinného domu je z prednej strany od cesty oplotený plotom z kovových rúrok, spodná tretina plotu je murovaná. Dvor rodinného domu tvorí trávnatá plocha po pravej strane domu. Za domom napravo pri susednom dome je zaparkované osobné motorové vozidlo Seat L.. Č.. A. XXXFT tmavomodrej farby, za ktorým sa nachádzajú dve palety so škridlami Tondach, oproti ktorým je zaparkovaná dvojkolesová vlečka. Za vlečkou sa nachádza murovaná hospodárka budova, naľavo od ktorej sa pri jej zadnej časti nachádza na zemi ohnisko, ktoré je ohraničené tehliami. Za domom, ako aj v zadnej časti dvora sa nachádzajú palety so škridlami. Na mieste činu neboli zaistené žiadne stopy.

Z elektronickej lustrácie motorového vozidla zn. S. Q., L.. Č.. P. mal súd preukázané, že sa jedná o osobné motorové vozidlo farby - tmavomodrá.

Zo správy o lekárskom vyšetrení obžalovaného v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica zo dňa 14.06.2019 v čase o 14.00 hod. okrem iného vyplýva, že hlava a krk obžalovaného sú bez vonkajších poranení, vnútorné plochy pier úst bez krvných podliatin, trup bez vonkajších poranení, v strednej tretine zadnej plochy ľavej paže je staršia drobná povrchová čiarovitá odrenina dĺžky 2 cm s už odpadávajúcou chrastou. Na pravom lakti je staršia drobná povrchová čiarovitá odrenina dĺžky 1,5 cm s už odpadávajúcou chrastou, minimálne zvyšky po takmer kompletne vstrebanej podkožnej podliatine v strednej tretine prednej plochy ľavého predkolenia rozmerov 7x5 cm, inak celé telo bez akýchkoľvek iných vonkajších poranení. Obžalovanému bol tiež diagnostikovaný nezhubný nádor spojovky.

Znaleckým posudkom E. E. E., H. znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatrie mal súd zároveň preukázané, že vyšetrenie obžalovaného poukazuje na diagnózu Poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu F 10.2 podľa MKCH -10 revízie a jedná sa o rozvinutú telesnú, ale prevažne psychickú závislosť od alkoholu v III. vývinom štádiu podľa Jellineka. Obžalovaný začal popíjať v adolescentnom veku. Jeho osobnosť je v dôsledku pitia alkoholicky reštruktúrovaná, a alkoholcentralizáciou záujmov. Pije vždy, keď je príležitosť, a keď má financie. Preferuje destiláty a pivo, mieša, opíja sa. Piť mu chutí, je to spôsob trávenia času. Voči pitiu je nekritický, nemá záujem a nechce abstinovať. Nie je psychiatricky dispenzarizovaný, a nechce sa protialkoholicky liečiť. Svoje pitie nevníma ako problém. Závislosť od drog a iných psychoaktívnych látok ani gambling u obžalovaného preukázané neboli. V čase trestnej činnosti bol pod vplyvom alkoholu, jeho ovládacie schopnosti neboli v čase skutku chorobne znížené a ani chorobne zmenené, boli zachované. Jeho rozpoznanie schopnosti boli v čase skutku zachované. Motívom k heteroagresívnemu správaniu voči poškodenému mohol byť zámer dokázať mu svoju prevahu a silu a nechať sa zastrašiť a ani ustúpiť pred jeho varovaním. Nejednalo sa o patologickú motiváciu k trestnej činnosti. Podnetom k trestnej činnosti mohlo byť aj správanie sa poškodeného (ktorý ho varoval pred konfliktami s Rómami a dal mu facku). Nejednalo sa o chorobne zmenený podnet. Požitý alkohol svojím bezprostredným účinkom na mozog obžalovaného mohol znížiť racionálnu kontrolu a uvoľniť zábrany potencionálne nežiadúcimi črtami osobnosti obžalovaného (zvýšená iritabilita, nezdržanlivosť, impulzivita, disocálne sklony). Znalkyňa nezistila žiadne okolnosti, ktoré by u obžalovaného poukazovali v čase spáchania skutku na výskytologickej, či komplikovanej opitosti, nakoľko v jeho správaní a ani v jeho konaní v tom čase neboli prítomné žiadne patologické prvky. Stav opitosti v čase skutku, podľa zistených okolností a prejavov správania obžalovaného, mohol svedčiť pre simplexnú (jednoduchú) opitosť stredne ťažkého až ťažkého stupňa. Uvedený stav opitosti si vedome a úmyselne už roky opakovane navádza. Má opakované skúsenosti s účinnom alkoholom na jeho organizmus a tak mohol predvídať následné zníženie sebakontroly a sebaovládania pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný mohol, aj keď bol pod vplyvom alkoholu, zdržať sa svojho konania a vedel rozpoznať jeho protiprávnosť. Jeho pobyt na slobode zo psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný, obžalovaný netrpí duševnou chorobou a ani poruchou - psychózou v pravom slova zmysle. Je schopný chápať a v plnej miere aj chápe zmysle trestného konania, jeho duševný stav mu umožňuje účasť na trestnom konaní a je schopný pochopiť zmysel udeleného trestu. Vo všeobecnosti, sa u jedinca u intoxikovaného alkoholom nedá celkom vylúčiť nebezpečné, ako aj nevyspytateľné konanie. Prípadný uvedený stav opitosti si ale zakaždým obžalovaný navodí sám a vedome. Pri predpoklade, že bude piť a nezmení svoj životný štýl, svoje postoje a konanie, nedá za vylúčiť, že sa podobného protispoločenského konania bude v opitosti dopúšťať aj naďalej. Na základe zistených okolností, znalkyňa odporučila, a to pri zistenej diagnóze závislosti od alkoholu, obžalovanému súdom nariadiť zákaz požívať alkohol, lebo pri uvedenej štruktúre jeho osobnosti nie je zaraditeľný do skupinovej psychoterapie.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach mal súd jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že dňa 01.06.2019 v presne nezistenom čase asi o 22.30 hod. na dvore rodinného domu Č. XX R. Z. A. po predchádzajúcom slovnom konflikte medzi obžalovaným Q. J. a poškodeným S. T. došlo k fyzickému útoku a napadnutiu poškodeného obžalovaným. Poškodený, rovnako tak aj svedkovia D. J.Á., J., R. G. I. L. U. zhodne potvrdili, že tomuto konfliktu predchádzal iný konflikt obžalovaného s obyvateľmi obce Licince, ktorého ďalšiemu vyhroteniu sa snažil poškodený zabrániť tak, že obžalovanému najskôr slovne dohovára. Po tom, čo dal poškodený obžalovanému na tvár aj jednu facku, obžalovaný s ním začal zápasť. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel, že by počas zápasu chcel poškodeného kopnúť v úmysle ublížiť mu na zdraví. Pripustil, že poškodeného zasiahol. Ďalšia obrana obžalovaného, že sa poškodeného dotkol bokom nohy po tom, čo ho otec potiahol k sebe za ruku, aby ho od neho odtiahol, je vyvrátená nielen výpoveďou priameho svedka D. J., st., ktorý sa ich snažil od seba oddeliť, aj výpoveďou svedka R. G., ktorý incident sledoval zo vzdialenosti niekoľkých metrov na cestnej komunikácii pred rodinným domom č. XX R. Z. A., t.j. pred rodinným domom poškodeného. I keď svedok D. J., st. na hlavnom pojednávaní trval na tom, že v prípravnom konaní pred svojím výsluchom dňa 02.06.2019 nebol poučený o práve odoprieť výpoveď, z predmetnej zápisnice o jeho výsluchu, rovnako tak i zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 09.09.2019, uskutočneného už za prítomnosti obhajcu obžalovaného, jasne vyplýva, že bol ako svedok a zároveň nevlastný otec obžalovaného, riadne poučený podľa ustanovenia § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku o práve odoprieť výpoveď, ktoré právo dňa 02.06.2019 výslovne nevyužil a vo veci vypovedal. Práve tento postoj svedka D. J., J. v kontexte s obranou

obhajoby a jej snahy vykresliť ako nedôveryhodného aj ďalšieho priameho svedka R. G., pre niektoré nepresnosti v jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní, najmä pokiaľ ide o obuv obžalovaného, či farbu na dvore stojaceho osobného motorového vozidla zn. S. Q., L.. Č.. P. XXXFO, súd vyhodnotil, ako účelový, lebo práve tento svedok popísal rozhodujúce skutočnosti vo svojej výpovedi dňa 02.06.2019, rovnako ako svedok G., teda, že obžalovaný pritom, ako ho jeho nevlastný otec ťahal preč, kopol poškodeného do spodnej časti predkolenia ľavej nohy. Ich výpovede korešpondujú aj s výpoveďou samotného obžalovaného z prípravného konania pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o väzobnom stíhaní obžalovaného, kedy výslovne uviedol, že poškodeného kopol, ale nechtiac. Obrana obžalovaného v priebehu hlavného pojednávania, podľa ktorej poškodeného mal iba zasiahnuť bokom nohy v dôsledku straty stability, po tom, čo ho otec potiahol k sebe za ruku, aby ho od neho odtiahol, bola v neposlednom rade vyvrátená aj vo veci podanými znaleckými posudkami a výsluchmi znalcov na hlavnom pojednávaní. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že v dôsledku priameho pôsobenia násilia vyvolaného obžalovaným následkom kopnutia poškodeného na bočnú stranu jeho ľavého predkolenia v kombinácii s rotáciou tela a predkolenia poškodeného, došlo k viacerým poraniam poškodeného, a to k špirálovej zlomenine ihlice ľavého predkolenia v jej polovici s posunutím úlomkov, k špirálovej zlomenine dolného konca píšťaly ľavého predkolenia s posunutím úlomkov a k odlomeniu dolnej vonkajšej časti epiphýzy ľavej píšťaly. I keď mechanizmus vzniku zranenia popísali obidvaja znalci rozdielne, súd návrhu obhajoby na nariadenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom z odboru zdravotníctva, odvetvia traumatológie, resp. úrazovej chirurgie nevyhoviel a tento návrh zamietol, vychádzajúc z mechanizmu vzniku zranenia popísaného znalcom E.. C. U., B... Dôvodom je skutočnosť, že v súvislosti s posudzovaním mechanizmu vzniku poruchy zdravia je úlohou znalca podať odborné vysvetlenie k možným príčinám vzniku poranenia a najmä k tomu, či mechanizmu jeho vzniku tak, ako ho opísal obvinený, resp. svedkovia, prípadne poškodený, zodpovedá v posudzovanom prípade jeho odborným poznatkom. Znalec, tak ako to urobil E.. E. T., nemôže sám ustáliť skutkový priebeh kritickéj udalosti, lebo nebol jej svedkom (R 46/1984). Teda, to čo vyplynulo z dokazovania, že poškodený bol zboku kopnutý a potom spadol na zem, zodpovedá podľa E.. C. U., B.. mechanizmu vzniku úrazu poškodeného, teda špirálovej zlomenine predkolenia najskôr ihlice v jej polovici s posunom úlomkov a následne aj dolného konca píšťaly s posunutím úlomkov a tiež odlomeniu dolnej vonkajšej časti epiphýzy ľavej píšťaly. Uvedený mechanizmus vzniku úrazu na hlavnom pojednávaní v neposlednom rade pripustil aj znalec E.. E. T.. Ako vyplynulo z výpovedí obidvoch znalcov je vysoko nepravdepodobné, aby takéto poranenie vzniklo, pokiaľ by poškodený ležal alebo sedel na zemi, lebo je potrebné, aby noha, bola na zemi, teda aby držala pevne a predkolenie, ktoré je pri páde točené, sa špirálovito zlomí, lebo inak by muselo dôjsť k šikmej alebo priečnej zlomenine, súd preto upravil aj skutkovú vetu pri zachovaní totožnosti skutku. Na takomto ustálení skutkového stavu nemení nič ani výpoveď maloletej nevlastnej dcéry poškodeného a tiež neteri obžalovaného, T. T.Ž. o skorších zdravotných problémoch poškodeného v oblasti členka ľavej nohy, ktoré mali byť viditeľné v dôsledku toho, že poškodenému mala táto noha niekoľko mesiacov predtým puchnúť a mal preto krívať, ktorá výpoveď vzbudzuje pochybnosť o jej objektivite vzhľadom na jej príbuzenský vzťah s obžalovaným. Táto svedkyňa sa v neposlednom rade vyjadrovala iba k okolnostiam, o ktorých neexistujú žiadne zdravotné záznamy, a ktorých svedkami podľa jej vyjadrenia mali byť iba maloleté osoby, ktoré okolnosti navyše vo svojej výpovedi v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní poškodený neuvádzal, a nie k samotným okolnostiam týkajúcim sa prejednávanej trestnej činnosti, ktorej svedkom byť ani nemohla, keďže sa spolu so svojou matkou a zároveň manželkou poškodeného, ako aj ďalšími súrodencami nachádzala v Anglicku.

Ďalej súd uvádza, že príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného ako páchatela a následkom spôsobeným na zdraví poškodeného sa neprerušuje, i keď ku konaniu obžalovaného pristúpila ďalšia skutočnosť (v danom prípade rotačný mechanizmus tela a predkolenia poškodeného pri jeho páde na zem), ktorá skutočnosť zároveň spolupôsobila pri vzniku spôsobeného následku (t.j. ťažkej ujme na zdraví v dôsledku špirálovej zlomeniny celého predkolenia), pretože konanie obžalovaného zostáva takou skutočnosťou, bez ktorej by k následku nebolo došlo. Každé konanie bez ktorého by následok nebol nastal, nie je však rovnako dôležitou príčinou následku. Jedná sa o tzv. „zásadu gradácie príčinnej súvislosti“. Dôležité je, aby konanie páchatela bolo z hľadiska spôsobeného následku príčinou dostatočne významnou. Rozlišovanie medzi následkami nevyhnutnými a náhodnými nie je pritom pre stanovenie trestnej zodpovednosti rozhodujúce. Príčinná súvislosť je totiž daná i vtedy, keď vedľa príčiny, ktorá bezprostredne spôsobila následok, pôsobila i ďalšia príčina, pričom je nerozhodné či každá z týchto príčin bola inak spôsobilá prívodiť následok sama o sebe alebo tento následok prívodí len vo vzájomnom spolupôsobení s druhou príčinou. (NS ČR 16/2002 - T-389, obdobne R 72/1971, R 37/1975)

Vykonaným dokazovaním bolo totiž jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že konanie obžalovaného bolo prvotnou príčinou trestnoprávneho následku, ku ktorému by inak nebolo došlo. Ako vyplynulo z výpovede súdneho znalca E. C. U., B. iba samotným pádom poškodeného na zem, bez priameho pôsobenia násillia v dôsledku kopnutia na bočnú stranu jeho ľavého predkolenia zároveň v kombinácii rotácie tela a predkolenia poškodeného by k takémuto následku, t.j. špirálovej zlomenine celého predkolenia aj s posunom úlomkov a tiež členka nedošlo. Znamená to, že dej je potrebné vyvodzovať z hľadiska príčinného vzťahu v celkovej nadväznosti, kde nemožno vytrhávať jednotlivé časti tohto deja a vzájomne ich od seba oddeľovať, lebo by to viedlo k nesprávnym záverom súdu. Príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom na zdraví poškodeného by sa prerušila len vtedy, ak by nová okolnosť pôsobila ako výlučná a samostatná príčina, ktorá spôsobila následok bez ohľadu na konanie obžalovaného, čo však v prejednávanej príhode preukázané nebolo.

Pokiaľ ide o námietky obhajoby k výpovediam svedkov Z. C. I. Q. T., príslušníkov Z. H. D. a na mieste zasahujúcich policajtov na hlavnom pojednávaní s poukazom na judikáty R 26/1989 a R 17/1997, súd uvádza, že obidvaja svedkovia na hlavnom pojednávaní vypovedali o skutočnostiach, ktoré na mieste činu vnímali svojimi zmyslami po tom, čo boli na miesto činu vyslaní operačným dôstojníkom, ako členovia službukonajúcej policajnej hliadky. Z protokolácie výpovede svedka Q. T. na hlavnom pojednávaní bola vypustená časť jeho výpovede, týkajúca sa stotožnenia obžalovaného ako podozrivej osoby na mieste činu, ktorú skutočnosť svedok vyvodil nielen z oznámenia operačného dôstojníka, ale aj podaného vysvetlenia poškodeného. V neposlednom rade výsluch obidvoch svedkov nebol prokurátorom vedený na obsah úradného záznamu o podaných vysvetleniach osôb nachádzajúcich sa na mieste činu, ktorý urobil Q. T.. Tento úradný záznam nebol v konaní pred súdom ani použitý ako dôkaz a na hlavnom pojednávaní nebol súdom ani vykonaný. V konečnom dôsledku výpovede týchto nepriamych svedkov iba podporujú vierohodnosť výpovedí iných, a to priamych svedkov D. J., J. I. R. G., najmä pokiaľ ide o samotné miesto činu a osoby, ktoré sa na mieste činu bezprostredne po čine nachádzali, ale aj o okolnosti, ktoré skutkovému deju predchádzali, či okolnosti, ktoré po ňom nasledovali, čo vo vzájomných súvislostiach vytvorilo celistvý obraz, ktorý jednoznačne obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje.

Vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že zranenie, ktoré utrpel poškodený si vyžadovalo lekárske ošetrovanie vrátane operačného zákroku s objektívnou dobou liečenia minimálne v dobe od 02.06.2019 do 20.10.2019, t.j. v trvaní 140 dní, maximálne do 17.10.2019, t.j. 168 dní. I keď z výpovede poškodeného, ako aj potvrdenia ošetrojúceho lekára poškodeného E. B. O. vyplynulo, že dĺžka práceneschopnosti poškodeného bola prvotne skrátená na dobu od 02.06.2019 do 08.08.2019, keďže už dňa 09.08.2019 sa poškodený evidoval na úrade práce, je zrejmé, že sa jednalo o účelové skrátenie práceneschopnosti, lebo bolo preukázané i to, že práceneschopnosť poškodeného pokračovala ďalej v dobe od 21.10.2019 do 23.02.2020, a to v súvislosti s komplikáciami pri jeho liečení pre vznik trombózy. Napokon, ako vyplynulo z výpovede poškodeného, predčasné ukončenie jeho práceneschopnosti malo najmä ekonomický motív, a to v dôsledku nevyhnutného ďalšieho finančného zabezpečenia svojej rodiny, keďže pre úraz nebol schopný pracovať, na strane druhej pre práceneschopnosť sa nemohol evidovať ani na úrade práce, ako nezamestnaný.

Z uvedených skutočností súd uzatvára, že obžalovaný Q. J. úmyselne inému ublížil na zdraví, čím mu spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, keďže ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt svojím úmyselným protiprávnym konaním spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušil záujem chránený týmto zákonom, t.j. ochrana ľudského zdravia každého jednotlivca, lebo minimálne konal v nepriamom úmysle, keďže vedel, že svojím konaním môže takéto porušenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Vina obžalovaného je založená na výpovediach poškodeného a ďalších svedkov, najmä priamych svedkov D. J., J. I. R. G., ktoré nevzbudzujú žiadne relevantné pochybnosti, v podstatných častiach sú zhodné a presvedčivé a vo významnej miere ich dopĺňajú aj dôkazy plynúce z uskutočnených výsluchoch ďalších svedkov, najmä svedka L. U., či na mieste zasahujúcich policajtov a iných v kontexte vykonaných dôkazných prostriedkov na hlavnom pojednávaní, najmä správy z prvotného ošetrovania poškodeného, či vo veci podaných znaleckých posudkov a výsluchov znalcov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, a to v nadväznosti na definíciu pojmu ublíženia na zdraví § 123 ods. 2 Trestného zákona a ťažkej ujmy na zdraví podľa § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4 Trestného zákona.

Vykonaným dokazovaním nebol preukázaný úmysel obžalovaného spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví poškodeného, ktorý je nielen jeho švagrom, ale s ktorým mal poškodený pred spáchaním skutku, ale aj po tom, dobré vzťahy, o čom svedčí nielen to, že v deň incidentu mu pomáhal pri rekonštrukcii domu, ale najmä celý priebeh hlavného pojednávania, počas ktorého si poškodený nielenže neuplatnil voči obžalovanému ani nárok na náhradu škody z titulu bolestného napriek niekoľkomesačne trvajúcej práceneschopnosti a straty príjmu pre svoju rodinu, ale najmä preto, že po zákonom poučení podľa § 211 ods. 1 Trestného poriadku sa vyjadril, že by s trestným stíhaním obžalovaného nesúhlasil, pričom rovnako tak sa vyjadril už aj v prípravnom konaní. Nie je preto dôvodná zmena kvalifikácie na trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. Bolo totiž nepochybne preukázané, že obžalovaný úmyselne poškodenému ublížil na zdraví po tom, čo ho poškodený udrel rukou po tvári, ale ťažkú ujmu na zdraví mu spôsobil z nedbanlivosti. Pri správnom posudzovaní konania páchatela, ktorým útočil proti zdraviu iného, nemožno totiž vychádzať len z toho, akú ujmu na zdraví poškodeného týmto útokom obžalovaný poškodenému spôsobil, ale treba prihliadať aj na okolnosti, za akých sa útok uskutočnil, akým predmetom sa útočilo a aké nebezpečenstvo napadnutému z útoku hrozilo. V prejednávanej príhode do úvahy neprichádza ani aplikácia ustanovenia § 25 Trestného zákona, lebo nejde o nutnú obranu, ak táto obrana bola celkom zjavne neprímeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu. Za situácie, keď poškodený síce zaútočil na obžalovaného ako prvý tak, že obžalovaného raz rukou udrel po tvári, bolo ďalšie konanie obžalovaného, pri ktorom poškodeného kopol, potrebné považovať za intenzívnejšie konanie, a vzhľadom na spôsobený následok na zdraví poškodeného (ťažká ujma na zdraví) za celkom zjavne neprímerané útoky poškodeného. Vychádzajúc ďalej zo všetkých okolností prípadu, nebolo preukázané ani to, že by obžalovaný čin spáchal v silnom rozrušení spôsobenom útokom v dôsledku strachu, keďže roztržke medzi obžalovaným a poškodeným predchádzal ďalší konflikt obžalovaného s obyvateľmi Z. A., keď mal vybehnúť z dvora rodinného domu Č.. XX R. Z. A. pred krčmu a na ceste ju mal naštartovať. Nemožno preto dospieť k záveru, že obžalovaný konal v medziach nutnej obrany tak, ako to má na mysli ustanovenie § 25 Trestného zákona.

Podľa správy o povesti z miesta bydliska obžalovaný Q. J. je rozvedený a bezdetný, bližšie hodnotený nie je. Podľa správy ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica obžalovaný má ukončené základné vzdelanie, pred výkonom väzby bol pracovne nezaradený. Do väzby bol v predmetnej veci vzatý dňa 02.06.2019 a prepustený bol z nej na základe vydaného príkazu na prepustenie Okresnou prokuratúrou Revúca dňa 11.09.2019 z dôvodu nariadenia súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody Okresného súdu Košice I, sp. zn. 7T/77/2018 vo výmere 12 mesiacov, z výkonu ktorého bol po jeho vykonaní dňa 10.01.2020 prepustený na slobodu. V registri priestupkov má obžalovaný celkovo 6 záznamov za rôznu protispoločenskú činnosť. V registri trestov má 14 záznamov, prevažne za majetkovú trestnú činnosť. V roku 2014 bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 8T/96/2014 zo dňa 14.10.2014 právoplatne odsúdený za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, tresty uložené rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 3T/26/2013 zo dňa 18.04.2013, ako aj rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 3T/6/2014 zo dňa 10.04.2014 boli zrušené.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vyhodnotil povahu spáchaného trestného činu, závažnosť a spôsob jeho spáchania vrátane následku, zavinenia, priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj osobu páchatela a možnosť jeho prevýchovy. Súd u obžalovaného Q. J. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Naopak zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že už bol za trestný čin odsúdený, celkom štrnásťkrát. Pri prevahe priťažujúcich okolností súd v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona vychádzal zo zvýšenej dolnej hranice trestnej sadzby prejednávanej prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona (2 až 5 rokov) v rozmedzí od 3 rokov až 5 rokov. Postupujúc ďalej podľa základných zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, zohľadňujúc pritom funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu, ktorá má predovšetkým zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, súd dospel k záveru, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody hoci aj na úplne dolnej hranici vo výmere 3 roky, za

zistených skutkových okolností by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a minulo by sa zákonom sledovanému účelu trestu, ktorý podľa názoru súdu možno dosiahnuť aj trestnom kratšieho trvania, preto za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia zakotveného v § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona, pristúpil k uloženiu trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom, zníženého o jednu tretinu, vo výmere 2 roky. Okolnosti prípadu, na ktoré súd prihliadal, a v ktorých vzhliadol dôvody pre mimoriadne zníženie trestu sú jednak príbuzenské vzťahy medzi obžalovaným a poškodeným, ktorí sú blízkymi osobami, lebo manželka poškodeného je zároveň sestrou obžalovaného, jednak skutočnosť, že v čase vzniku zranenia poškodeného boli obidvaja, teda obžalovaný ako aj poškodený, pod značným vplyvom alkoholu. Práve následkom požitého alkoholu, ako vyplynulo aj z výpovede znalcov, dochádza k ochabnutiu svalov, v dôsledku čoho dochádza k rozsiahlejším zlomeninám, ako keď má človek pevné svaly a koordinuje svoj pohyb. Ďalej bolo preukázané, že bez rotačného pohybu tela a predkolenia poškodeného za súčasného pôsobenia násilia na bočnú stranu predkolenia poškodeného by k špirálovej zlomenine celého predkolenia poškodeného nebolo došlo. V neposlednom rade nemožno prehliadnuť ani skutočnosť, že ako prvý fyzicky zaútočil na obžalovaného samotný poškodený. Prihliadajúc na všetky uvedené okolnosti prejednávaneho prípadu, podľa názoru súdu, takto mimoriadne znížený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, avšak ako trest nepodmienečný, bude pre obžalovaného dostatočným zvýraznením nebezpečnosti spáchaného trestného činu pre spoločnosť, keďže obžalovaný sa úmyselného protispoločenského konania, pri ktorom inému (chránenej osobe) úmyselne ublížil na zdraví, dopustil aj v minulosti, čomu nasvedčuje aj jeho právoplatné odsúdenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona z roku 2014. Takto uložený trest snáď v budúcnosti v nadväznosti aj na uložené ochranné protialkoholické liečenie v ambulantnej forme, keďže prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom alkoholu, povedie k prevýchove obžalovaného.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Prihliadajúc tiež na závery znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatrie E. E. E., H., najmä diagnostikovanú poruchu psychiky a správania zapríčinenú užívaním alkoholu obžalovaným, zohľadňujúc skutočnosť, že ide o rozvinutú telesnú, ale prevažne psychickú závislosť od alkoholu v jeho III. vývinovom štádiu podľa Jellineka, ako aj nekritický postoj obžalovaného k pitiu, deklarovaný obžalovaným aj v priebehu hlavného pojednávania, keď výslovne nesúhlasil so závermi predmetného znaleckého posudku, súd mu uložil aj ambulantné ochranné protialkoholické liečenie, lebo je zrejmé, že obžalovaný svoje pitie nevníma ako problém a sám sa dobrovoľne protialkoholicky liečiť nechce. Keďže ťažko možno predpokladať, že v štádiu psychicky rozvinutej závislosti od alkoholu by obžalovaný dokázal bez odbornej pomoci sám abstinovať, súd mu uložil ambulantnú formu liečby. Keďže z hľadiska dosiahnutia účelu ochranného protialkoholického liečenia je potrebné, aby abstinenciu absolútne a dlhodobo dodržiaval, uložené ochranné liečenie potrvá dovtedy, kým to bude vyžadovať jeho účel.

Je zrejmé, že vzhľadom k blízkym príbuzenským vzťahom medzi poškodeným a obžalovaným, si poškodený voči obžalovanému nárok na náhradu škody z titulu bolestného v trestnom konaní neuplatnil, preto predmetný rozsudok neobsahuje výrok o náhrade škody, keďže súd o nej nerozhodoval.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.